

HOMILIA MISSA D'ACCIÓ DE GRÀCIES
Catedral de Menorca, 26 de febrer de 2022

Després d'haver predicat l'Evangeli per les ciutats del llac de Galilea, Jesús dirigí al Pare aquesta pregària que acabam d'escoltar, donant gràcies perquè la gent senzilla, de cor noble, ha acollit la seva paraula i ha entès qui és el Pare i fins on arriba el seu amor. Certament els qui es creuen savis i entesos no han volgut escoltar i s'han tancat en ells mateixos i en les seves seguretats. Però el sentiment que domina al cor de Jesús és de gratitud i alegria: *"Us enaltecs Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això"*.

Aquest dia em sento especialment identificat amb aquestes paraules de Jesús. Jo també vull donar gràcies al Pare, perquè m'ha concedit el privilegi de ser el vostre bisbe durant cinc anys. Fiat en la seva paraula, vaig abandonar la meva Elx natal per venir a Menorca. Ho vaig fer carregat de pors, perquè era molt conscient de les meves limitacions, però entre vosaltres vaig trobar una acollida cordial, una paciència gran i un esperit de col·laboració. Per mi serà un record inesborrable l'ordenació episcopal, rebuda el 7 de gener de 2017 en aquesta Església Catedral. Va ser un dia de goig immens, on vaig sentir la força de l'Esperit de Déu, que em transformava per convertir-me en el vostre pastor. Així, amb la vostra ajuda i amb la força de l'Esperit rebut a l'ordenació, he afrontat aquests anys de ministeri entre vosaltres.

Durant aquest temps no he tingut més ambició que ajudar-vos a seguir Crist i enamorar-vos del seu Evangeli i, sobretot, de la seva persona. En Ell trobem força, alegria i repòs per al nostre cor. Han estat moltes les coses que hem fet units en diferents àmbits: la catequesi, l'impuls del laïcat, la renovació de la cúria, l'atenció als més pobres, etc. Especialment important va ser la nostra feina per elaborar i posar en marxa el pla diocesà de pastoral, que ha tingut com a objectiu ajudar-nos a créixer com a Església que surt a les places i camins per anunciar amb goig l'Evangeli.

Don gràcies al Pare, que em va escollir per ser el vostre bisbe i em va portar a aquesta terra, que he estimat de tot cor. He gaudit vivint la meva fe en Jesucrist juntament amb vosaltres. També he gaudit amb la bellesa de l'illa, amb la riquesa de la vostra cultura, amb les festes i, sobretot, amb l'amistat de moltes persones. No han faltat moments més durs, temps de prova, circumstàncies doloroses, però allò que avui brolla espontàniament del meu cor és un cant dagraïment al Pare.

Per ser Església que evangelitza, ens n'hem de sentir part, en comunió els uns amb els altres i units en la mateixa missió. Per això, durant aquests anys he desitjat i cercat aquesta comunió entre nosaltres i m'ha dolgut molt tot allò que hagi pogut suposar divisió i lluites internes. M'he esforçat per ajudar a créixer en esperit diocesà i en la comunió entre les parròquies, els centres pastorals, els moviments, els col·legis, etc. El Congrés de Laics va ser un moment important per prendre consciència de la importància de la participació dels laics a la vida de l'Església. I, durant aquest darrer curs, esteim participant al Sínode dels bisbes, que ens està ajudant a descobrir el que significa caminar junts i com avançar cap a una Església on la participació de tots i la corresponsabilitat siguin més efectives.

He de donar-vos les gràcies també a tots vosaltres. Ha de començar pels sacerdots, perquè units a mi formem un sol presbiteri. Agraesc la feina, la col·laboració i el testimoni. M'he sentit a prop de cadascun de vosaltres i he sentit també la vostra estima i afecte. Permeteu-me que en doni les gràcies de manera particular a Gerard, que ha estat un vicari general fidel i prudent, que m'ha acompanyat des del començament del meu ministeri. Valor molt la feina dels diaques permanents, que són un gran do per a l'Església de Menorca. Ells hi contribueixen des de la seva vocació i missió particular a la vida de la nostra Església. Agraesc també als nostres seminaristes la seva generositat en la resposta a la vocació i la seva presència en el dia d'avui. Les dimensions de la nostra Diòcesi m'han permès un tracte cordial i estret amb els religiosos. Són una riquesa els tres monestirs de vida contemplativa que té Menorca, així com el treball desinteressat que realitzen els religiosos i les religioses a les escoles, ajudant les parròquies, en l'acció social i en tota l'obra evangelitzadora. Un lloc especial ocupa el laïcat, a les mans del qual hi ha el futur de l'evangelització. La visita pastoral que he realitzat m'ha permès descobrir la feina callada i constant de molts laics i el valor del vostre compromís en moltes accions de l'Església. De manera particular vull donar les gràcies a tots els laics que vau acceptar col·laborar en la pastoral diocesana posant-vos al capdavant d'un secretariat diocesà o formant part dels diferents consells i organismes de la Diòcesi. Valor moltíssim la vostra generositat i el temps que hi dedicau a la Diòcesi, que és una manifestació del vostre amor a Jesús i a l'Església. També hi tenc presents els laics que treballau en els moviments apostòlics, a les associacions d'apostolat i al món de les confraries i germandats. El laïcat associat és una riquesa i fa un gran bé a la nostra Església; per això crec que val la pena encoratjar-ho i impulsar-ho.

Avui m'unesc a les paraules de Sant Pau en la segona lectura: quan prec per vosaltres ho faig ple de joia i gratitud, pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'Evangeli. *“Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist”*. Deman a la meva pregària que el vostre amor segueixi creixent. Amb la meva marxa deix pends alguns projectes, il·lusions i esperances. Els pos tots en mans de Déu, confiant que Ell us ajudarà a dur a terme aquells que siguin convenient per a la nostra Església. Amb Pau puc dir: *“Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat un bon treball en vosaltres, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist”*.

Aquesta Missa d'acció de gràcies em brinda també l'oportunitat de demanar-vos perdó per les meves equivocacions. Som molt conscient de la meva debilitat i us deman que disculpeu els meus errors. El sagrament de l'episcopat que vaig rebre em va constituir en signe de Crist per a vosaltres, però potser amb la meva conducta, amb les meves opinions o la meva manera de ser no he estat transparència i signe visible de Crist. Confio en la seva gràcia i el seu perdó, sabent que Ell és benèvol i humil de cor. Confio també en la vostra comprensió.

Ara el mateix Senyor que em va cercar i em va escollir des del si de la meva mare, m'envia a una nova missió. Em vaig a Solsona amb l'experiència viscuda a Menorca, on m'heu ensenyat a ser bisbe. En vaig amb el cor carregat de noms i de rostres de moltes

persones que, de diverses maneres, m'heu ajudat a la meva missió. Assumeix el repte de ser el pastor de Solsona amb il·lusió, confiant en les paraules de Déu al profeta Jeremies: “*jo et faré costat per alliberar-te*”. També deman al Senyor que prest hi envii un bon pastor a Menorca, que guïï aquesta Església i us ajudi a viure el goig de creure en Jesucrist. I, quan arribi, us deman que l'aculligueu amb entusiasme, com ho sabeu fer, perquè pugui exercir amb total entrega i llibertat el seu ministeri a Menorca.

Des del dia que vaig rebre la notícia que l'Església m'elegia per ser bisbe, vaig posar el meu ministeri sota l'empar de Maria. Ella ha estat guia i companya del meu camí durant aquests anys. Aquí vaig aprendre a anomenar-la Mare de Déu del Toro, Maria Auxiliadora, Mare de Déu de Gràcia. La veritat és que l'he sentit al meu costat en cada moment i ara li deman que no em deixi de la mà quan em vaig a assumir una nova missió. Ella és estel que guia l'Església pels camins de l'evangelització. Que ella m'ajudi a ser testimoni valent de Jesús allà on l'Esperit em condueixi.

HOMILÍA MISA DE ACCIÓN DE GRACIAS

Catedral de Menorca, 26 de febrero de 2022

Después de haber predicado el Evangelio por las ciudades del lago de Galilea, Jesús eleva al Padre esta oración que acabamos de escuchar, en la que da gracias porque la gente sencilla, de corazón noble, ha acogido su palabra y ha comprendido quién es el Padre y hasta dónde llega su amor. Ciertamente los que se creen sabios y entendidos no han querido escuchar y se han cerrado en sí mismos y sus seguridades. Pero el sentimiento que domina en el corazón de Jesús es de gratitud y alegría: “Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això”.

En este día me siento especialmente identificado con estas palabras de Jesús. Yo también doy gracias al Padre, porque me ha concedido el privilegio de ser obispo vuestro durante cinco años. Fiado en su palabra, abandoné mi Elche natal para venir a Menorca. Lo hice cargado de temores, porque era muy consciente de mis pobrezas, pero entre vosotros encontré una acogida cordial, una paciencia grande y un espíritu de colaboración. Para mí será un recuerdo imborrable la ordenación episcopal, recibida el 7 de enero de 2017 en esta Iglesia Catedral. Fue día de gozo inmenso, en el que sentí la fuerza del Espíritu de Dios, que me transformaba para convertirme en pastor vuestro. Así, con vuestra ayuda y con la fuerza del Espíritu recibido en la ordenación, he afrontado estos años de ministerio entre vosotros.

Durante este tiempo no he tenido más ambición que ayudaros a seguir a Cristo y enamoraros de su Evangelio y, sobre todo, de su persona. En Él encontramos fuerza, alegría y reposo para nuestro corazón. Han sido muchas las cosas que hemos hecho juntos en diferentes ámbitos: la catequesis, el impulso del laicado, la renovación de la curia, la atención a los más pobres, etc. Especialmente importante fue nuestro trabajo para elaborar y poner en marcha el plan diocesano de pastoral, que tiene como objetivo ayudarnos a crecer como Iglesia que sale a las plazas y caminos para anunciar con gozo el Evangelio.

Doy gracias al Padre, que me eligió para ser vuestro obispo y me trajo a esta tierra, a la que he amado de corazón. He disfrutado viviendo mi fe en Jesucristo junto con vosotros. He gozado también con la belleza de la isla, con la riqueza de vuestra cultura, con las fiestas y, sobre todo, con la amistad de muchas personas. No han faltado momentos más duros, tiempos de prueba, circunstancias dolorosas, pero lo que hoy brota espontáneamente de mi corazón es un canto de gratitud al Padre.

Para ser Iglesia que evangeliza, hemos de sentirnos parte de ella, en comunión unos con otros y unidos en la misma misión. Por eso, durante estos años he deseado y buscado esa comunión entre nosotros y me ha dolido mucho todo lo que suponía división y luchas internas. Me he esforzado por ayudar a crecer en espíritu diocesano y en la comunión entre las parroquias, los centros pastorales, los movimientos, los colegios, etc. El Congreso de Laicos fue un momento importante para tomar conciencia de la importancia de la participación de los laicos en la vida de la Iglesia. Y, durante

este último curso, estamos participando en el Sínodo de los obispos, que nos está ayudando a descubrir lo que significa caminar juntos y cómo avanzar hacia una Iglesia donde la participación de todos y la corresponsabilidad sean más efectivas.

Tengo que daros las gracias también a todos vosotros. Debe comenzar por los sacerdotes, porque unidos a mí formamos un solo presbiterio. Agradezco su trabajo, su colaboración y su testimonio. Me he sentido cerca de cada uno de vosotros y he sentido también vuestra estima y afecto. Permitidme que de las gracias de modo particular a Gerard, que ha sido un vicario general fiel y prudente, que me ha acompañado desde el comienzo de mi ministerio. Valoro mucho el trabajo de los diáconos permanentes, que son un gran don para la Iglesia de Menorca. Ellos contribuyen desde su vocación y misión particular a la vida de nuestra Iglesia. Agradezco también a nuestros seminaristas su generosidad en la respuesta a la vocación y su compañía en este día. Las dimensiones de nuestra Diócesis me han permitido un trato cordial y estrecho con los religiosos. Son una riqueza los tres monasterios de vida contemplativa que tiene Menorca, así como el trabajo desinteresado que realizan los religiosos y las religiosas en los colegios, ayudando a las parroquias, en la acción social y en toda la obra evangelizadora. Un lugar especial ocupa el laicado, en cuyas manos está el futuro de la evangelización. La visita pastoral que he realizado me ha permitido descubrir el trabajo callado y constante de muchos laicos y el valor de vuestro compromiso en muchas acciones de la Iglesia. De manera particular quiero dar las gracias a todos los laicos que aceptasteis colaborar en la pastoral diocesana poniéndoos al frente de un secretariado diocesano o formando parte de los distintos consejos y organismos de la Diócesis. Aprecio mucho vuestra generosidad y el tiempo que dedicáis a la Diócesis, que es una manifestación de vuestro amor a Jesús y a la Iglesia. También tengo presentes a los laicos que trabajáis en los movimientos apostólicos, en las asociaciones de apostolado y en el mundo de las cofradías y hermandades. El laicado asociado es una riqueza y hace un gran bien a nuestra Iglesia; por ello creo que vale la pena alentarlo e impulsarlo.

Hoy me uno a las palabras de San Pablo en la segunda lectura: cuando rezo por vosotros lo hago lleno de alegría y gratitud, pensando en todo lo que habéis contribuido a la causa del Evangelio. “Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist”. Pido en mi oración que vuestro amor siga creciendo. Con mi marcha dejo pendientes algunos proyectos, ilusiones y esperanzas. Los pongo todos en manos de Dios, confiando en que Él os ayudará a llevar a término aquellos que sean convenientes para nuestra Iglesia. Con Pablo puedo decir: “Etic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist”.

Esta Misa de acción de gracias me brinda también la oportunidad de pediros perdón por mis torpezas. Soy muy consciente de mi debilidad y ruego que disculpéis mis fallos. El sacramento del episcopado que recibí me constituyó en signo de Cristo para vosotros, pero quizás con mi conducta, con mis opiniones o mi forma de ser no he sido transparencia y signo claro de Cristo. Confío en su gracia y su perdón, sabiendo que Él es “benèvol i humil de cor”. Confío también en vuestra comprensión.

Ahora el mismo Señor que me llamó y eligió desde el seno de mi madre, me envía a una nueva misión. Marcho a Solsona con la experiencia vivida en Menorca, en donde me habéis enseñado a ser obispo. Marcho con el corazón cargado de nombres y de rostros de muchas personas que, de diversas maneras, me habéis ayudado en mi misión. Asumo el reto de ser el pastor de Solsona con ilusión, confiando en las palabras de Dios al profeta Jeremías: “jo et faré costat per alliberar-te”. También ruego al Señor que pronto envíe un buen pastor a Menorca, que guíe a esta Iglesia y os ayude a vivir el gozo de creer en Jesucristo. Y, cuando llegue, os pido que lo acojáis con entusiasmo, como sabéis hacerlo, para que pueda ejercer con total entrega y libertad su ministerio en Menorca.

Desde el día en que recibí la noticia de que la Iglesia me elegía para ser obispo, puse mi ministerio bajo el amparo de María. Ella ha sido guía y compañera en mi camino durante estos años. Aquí aprendí a llamarla Mare de Déu del Toro, Maria Auxiliadora, Mare de Gràcia. Lo cierto es que la he sentido a mi lado en cada momento y ahora le pido que no me deje de su mano cuando marcho a asumir una nueva misión. Ella es estrella que guía a la Iglesia por los caminos de la evangelización. Que ella me ayude a ser testigo valiente de Jesús allá donde el Espíritu me conduzca.